

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Rok XVIII.

Warszawa, dnia 28 sierpnia 1936 r.

Nr 19.

TREŚĆ:

USTAWY I ROZPORZADZENIA:

Str.

Poz. 43. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi 219

ZARZĄDZENIA:

Poz. 44. Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 21 sierpnia 1936 r. o uchyleniu rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 27 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą za pośrednictwem poczty, 223

Poz. 45. Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 25 sierpnia 1936 r. o wprowadzeniu w życie przepisów o gospodarce materiałowej w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”. 223

Poz. 46. Instrukcja w sprawie wykonywania przez urzędy pocztowe przepisów o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie krajowymi i zagranicznymi środkami płatniczymi. 224

OKÓLNIKI:

Lista przedsiębiorstw bankowych uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi. — Wprowadzenie nowej tabeli przeliczeń dla międzynarodowego obrotu przekazowego. — Zawieszenie ruchu paczkowego do Hiszpanji i kolonji hiszpańskich. — Zmiany w połączeniach pocztowo-kolejowych. — Zmiany w połączeniach pocztowych na traktach. — Uzupełnienie zarządzenia o kolejności połączeń na zamówione rozmowy międzymiastowe w ruchu krajowym. — Paczki z przeznaczeniem do Jugosławji. — Legitymacje unieważnione 233—234

DZIAŁ NIURZĘDOWY:

Wydawnictwo „Zasady Pisowni Polskiej”. — Ogłoszenie. 235

USTAWY I ROZPORZADZENIA.

43

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 lipca 1936 r.

o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi *)

Na podstawie art. 22 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 249) zarządza się co następuje:

L Przepisy ogólne.

§ 1. (1) Przedsiębiorstwa bankowe, uprawnione przez Ministra Skarbu do zajmowania się

handlem zagranicznymi środkami płatniczymi, otrzymują nazwę banków dewizowych lub agentów dewizowych, zależnie od zakresu udzielonych im uprawnień. Uprawnienia banku lub agenta dewizowego są udzielane indywidualnie w formie pisemnych dekretów.

(2) Uzyskanie uprawnień banku dewizowego pociąga za sobą dla przedsiębiorstwa bankowego obowiązek odprzedawania posiadanych

*) Ogłoszone w Dz. Urz. R. P. Nr. 57, poz. 419.

zagranicznych środków płatniczych Bankowi Polskiemu na jego żądanie.

(3) Uprawnienia banku dewizowego, o ile dekret o udzieleniu rzeczonych uprawnień żadnych w tym względzie ograniczeń nie zawiera, obejmują: dokonywanie wszelkich transakcyj zagranicznymi środkami płatniczymi z Bankiem Polskim i z innymi bankami dewizowymi, nieograniczony skup w kraju zagranicznych środków płatniczych, jak również — przy zachowaniu właściwych przepisów niniejszego rozporządzenia — zakup zagranicznych środków płatniczych zagranicą, sprzedaż ich oraz wykonywanie zleceń, wchodzących w zakres obrotu pieniężnego z zagranicą.

(4) Agenci dewizowi są uprawnieni tylko do skupu w kraju pieniędzy zagranicznych z obowiązkiem odprzedaży ich Bankowi Polskiemu lub bankom dewizowym w terminie ustalonym przez Bank Polski.

§ 2. (1) Komisja Dewizowa składa się z przewodniczącego, dwóch członków oraz dwóch zastępców członków. Przewodniczącego oraz jednego członka i jednego zastępcę członka mianuje Minister Skarbu. Prezes Banku Polskiego mianuje jednego członka i jednego zastępcę członka, przy czem członek mianowany przez Prezesa Banku Polskiego jest zastępcą przewodniczącego. W miarę potrzeby zarządzeniami Ministra Skarbu może być powiększona liczba członków i ich zastępców zwiększona, jak również mogą być tworzone ekspozytury Komisji w składzie, ustalonym temiż zarządzeniami.

(2) Szczegółowy zakres działania Komisji Dewizowej, tryb urzędowania oraz charakter jej decyzyj określi osobny regulamin, zatwierdzony przez Ministra Skarbu.

(3) We wszystkich przypadkach, w których Komisja Dewizowa jest uprawniona do udzielania zezwoleń na wykonywanie czynności zakazanych lub ograniczonych, zezwolenia rzeczone mogą być przez Komisję udzielane również generalnie zarówno w odniesieniu do pewnej kategorii osób, jak i w odniesieniu do pewnych rodzajów czynności.

II. Kupno i sprzedaż zagranicznych środków płatniczych, walorów i złota oraz przekazywanie pieniędzy zagranicę.

§ 3. Osoby fizyczne i prawne, nie posiadające uprawnień banku lub agenta dewizowego, mogą kupować pieniądze zagraniczne oraz

dewizy dla celów i w granicach przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem, wyłącznie w bankach dewizowych. Sprzedawcą posiadane dewizy mogą te osoby tylko bankom dewizowym, pieniądze zaś zagraniczne — bankom dewizowym lub agentom dewizowym.

§ 4. Do wysokości kwot, dozwolonych do wywozu zagranicę na zasadzie przepisów § 12, bankom dewizowym wolno sprzedawać osobom, do takiego wywozu uprawnionym, pieniądze zagraniczne i dewizy na koszty podróży zagranicę przy zanotowaniu sprzedanej kwoty na paszporcie zagranicznym lub innym dowodzie osobistym, uprawniającym do przekroczenia granicy.

§ 5. Za zgodą Banku Polskiego bankom dewizowym wolno na rachunek własny zamieniać drogą kupna — sprzedaży posiadane zagranicą zagraniczne środki płatnicze na inne środki płatnicze zagraniczne lub krajowe (operacje arbitrażowe).

§ 6. (1) Przekazywanie sum pieniężnych zagranicę jest dozwolone tylko za pośrednictwem banków dewizowych i poczty z zachowaniem przepisów, zawartych w paragrafie niniejszym.

(2) Banki dewizowe mogą przekazywać pieniądze zagranicę bez zezwolenia tylko w kwotach i na warunkach, ustalonych przez Komisję Dewizową.

(3) Przyjmując zlecenie przekazania sumy pieniężnej zagranicę, bank dewizowy jest obowiązany odebrać od zleceńodawcy dokumenty, udowadniające cel przekazu i postąpić z nimi w myśl dyspozycji, udzielonych przez Komisję Dewizową.

(4) Narówni z przekazywaniem sum pieniężnych zagranicę traktuje się sprzedaż dewiz. Sprzedanych przez siebie dewiz banki dewizowe nie mogą wydawać do rąk nabywców, nie posiadających uprawnień banku dewizowego, z wyjątkiem wypadków sprzedaży dewiz na koszty podróży zagranicę na podstawie § 12.

(5) Przekazywanie sum pieniężnych zagranicę za pośrednictwem poczty wymaga zezwolenia Komisji Dewizowej.

§ 7. Stawianie do dyspozycji cudzoziemców wszelkich środków płatniczych oraz uskuteczanie jakichkolwiek wypłat w kraju z polecenia cudzoziemców uważa się za równoznaczne z przekazywaniem sum pieniężnych zagranicę i jest dozwolone tylko za pośrednictwem banków dewizowych z zachowaniem przepisów § 6 ust. (2) i ust. (3). Przepis ten nie dotyczy wypłat z polecenia cudzoziemców

z ich rachunków, prowadzonych na zasadzie przepisów § 15.

§ 8. (1) Bankom dewizowym i agentom dewizowym wolno kupować w kraju złoto w postaci sztab oraz monet, zarówno stanowiących w jakimkolwiek kraju ustawy środki płatnicze, jak i nie mających nigdzie obiegu ustawowego. Sprzedawać posiadane złoto w powyższych postaciach mogą banki i agenci dewizowi wyłącznie Bankowi Polskiemu oraz za jego zezwoleniem na cele przetwórcze.

(2) Wywóz złota zagranicę oraz przywóz jego z zagranicy w postaci monet, sztab, odlewów i przedmiotów, nie posiadających znamion gotowego do użytku wyrobu oraz w stanie nieprzerobionym we wszelkiej postaci — wymaga zezwolenia.

§ 9. Wykonywanie dyspozycji cudzoziemców co do papierów procentowych i dywidendowych oraz kuponów od takich papierów, złożonych przez nich na przechowanie u osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju — jest bez zezwolenia zabronione.

III. Wysyłanie zagranicę środków płatniczych, walorów i książeczek oszczędnościowych za pośrednictwem poczty.

§ 10. (1) Wysyłanie pocztą zagranicę krajowych i zagranicznych środków płatniczych, papierów procentowych i dywidendowych, kuponów od takich papierów oraz książeczek oszczędnościowych jest dozwolone tylko za zezwoleniem Komisji Dewizowej w listach (paczkach) wartościowych i poleconych, nadawanych na pocztę do wysłania w stanie otwartym.

(2) Banki dewizowe mogą bez specjalnego zezwolenia wysyłać pocztą zagranicę zagraniczne środki płatnicze, a w ramach generalnych lub specjalnych zezwoleń Komisji Dewizowej także krajowe środki płatnicze, papiery procentowe i dywidendowe, kupony od takich papierów oraz książeczki oszczędnościowe — bez obowiązku okazywania zawartości takich przesyłek przy nadawaniu ich na pocztę.

§ 11. (1) Weksle i czek, wysyłane zagranicę na podstawie generalnego lub specjalnego zezwolenia Komisji Dewizowej, powinny być przed wysłaniem opatrzone przez bank dewizowy przewidzianą w zezwoleniu na wysłanie adnotacją, pod którą umieścić należy stempel firmowy banku.

(2) Przepis ustępu (1) nie ma zastosowania do zwracanych zagranicę weksli i czeków, któ-

re były nadesłane do kraju w celu zainkasowania.

IV. Wywóz zagranicę środków płatniczych, walorów i książeczek oszczędnościowych.

§ 12. (1) Wywóz zagranicę krajowych i zagranicznych środków płatniczych jest dozwolony bez specjalnego zezwolenia do wysokości równowartości 200 zł na każdą osobę, legitymującą się osobnym paszportem zagranicznym, lub na jeden paszport zagraniczny. Jeżeli osoba, wyjeżdżająca zagranicę, posiada w paszporcie wizę, uprawniającą do wielokrotnego przejścia granicy, wówczas nie może ona wywieźć w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego więcej jak równowartość 200 zł. Zasady powyższe nie mają zastosowania w wypadkach, Kiedy Komisja Dewizowa ustanowiła normy odrębne, określające zarówno rodzaje, jak i wysokość kwoty środków płatniczych, dozwolonych do wywozu bez specjalnego zezwolenia przy wyjeździe do określonych krajów.

(2) Osoby, przekraczające granicę na podstawie przepustek granicznych, kart cyrkulacyjnych i t. p., mają prawo przenieść każdorazowo zagranicę sumę, odpowiadającą równowartości 10 zł.

(3) Osoby uprawnione do przekroczenia granicy na podstawie legitymacji członkowskich związków turystycznych mają prawo przenieść każdorazowo zagranicę sumę, odpowiadającą równowartości 50 zł, łącznie jednak w ciągu miesiąca kalendarzowego nie więcej jak równowartość 100 zł.

(4) Z uprawnień przewidzianych w ustępach poprzedzających mogą korzystać tylko osoby fizyczne, nie będące cudzoziemcami, jeżeli przekraczają granicę w miejscach do tego przeznaczonych i zgłaszają całkowitą wywożoną kwotę środków płatniczych organom celnym lub granicznej kontroli skarbowej, pełniącym służbę w miejscach do przekraczania granicy przeznaczonych.

(5) Do wywozu środków płatniczych na kwoty wyższe, niż dozwolone na podstawie ustępów (1), (2) i (3), jak również do wywozu papierów procentowych i dywidendowych, kuponów od takich papierów oraz książeczek oszczędnościowych jest wymagane zezwolenie Komisji Dewizowej. Osoba fizyczna, nie będąca cudzoziemcem, o ile posiada takie zezwolenie, może jednocześnie wywieźć oprócz środków płatniczych, walorów i książeczek oszczędnościowych wymienionych w zezwoleniu, również

kwotę dozwoloną do wywozu w myśl ustępów (1), (2) i (3), jeżeli w zezwoleniu inaczej nie zastrzeżono.

(6) Przy udzielaniu przez Komisję Dewizową zezwoleń na wywóz zagranicę weksli i czeków, stosuje się analogicznie przepis § 11 ust. (1).

(7) Osoby, przekraczające granicę, są obowiązane zgłosić organom celnym, a na granicy polsko-gdańskiej granicznej kontroli skarbowej; przy wyjeździe z kraju — całkowitą kwotę wywożonych środków płatniczych, jak również złota, papierów procentowych i dywidendowych, kuponów od takich papierów oraz książeczek oszczędnościowych, a przy wjeździe do kraju — złota, papierów procentowych i dywidendowych oraz kuponów od takich papierów przywożonych do Polski.

§ 13. Cudzoziemiec może wywieźć bez specjalnego zezwolenia środki płatnicze i książeczki oszczędnościowe zgłoszone przy wjeździe do Polski i uwidocznione na imiennym zaświadczeniu właściwego urzędu celnego lub placówek granicznej kontroli skarbowej, stwierdzającym poprzedni przywóz tych wartości do kraju. Zaświadczenie takie w terminie czteromiesięcznym od daty jego wystawienia uprawnia do wywozu tych samych wartości, na które opiewa, przez wszystkie urzędy celne, a na granicy polsko-gdańskiej przez wszystkie placówki granicznej kontroli skarbowej.

V. Obrót z zagranicą walutą polską.

§ 14. (1) Cudzoziemcy mogą posiadać rachunki tylko w bankach dewizowych oraz za zezwoleniem w innych instytucjach. Rachunki cudzoziemców noszą nazwę rachunków zagranicznych i mogą być: 1) wolne, 2) zablokowane i 3) inne o specjalnym charakterze na warunkach określonych przez Komisję Dewizową (specjalne). Prowadzenie tych rachunków w walucie obcej jest bez zezwolenia Komisji Dewizowej zabronione.

(2) Przepis ustępu poprzedzającego nie dotyczy rachunków, jakie inne osoby fizyczne i prawne w kraju prowadzą dla cudzoziemców, z którymi mają rozliczenia pieniężne z obrotów towarowych lub innych tytułów. Prowadzenie tych rachunków nie uwalnia od obowiązku uzyskania wymaganego zezwolenia na same czynności, będące treścią księgowania jak wpłaty, wypłaty, przelewy, przeliczenia i t. p. Księgowanie nie może prowadzić do kompensaty na-

leżności wzajemnych, jeżeli na ich skompensovanie nie uzyskano zezwolenia.

§ 15. Obroty na zagranicznych rachunkach wolnych mogą się odbywać tylko zgodnie z następującymi przepisami:

- a) wpłaty osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, powinny być traktowane narówni z przekazywaniem sum pieniężnych zagranicę i mogą być przyjmowane tylko z zachowaniem przepisów § 6 ust. (2) i ust. (3);
- b) wpłaty cudzoziemców (przesyłki banknotów z zagranicy) wymagają zezwolenia;
- c) kredytowanie równowartością zagranicznych środków płatniczych nabytych zagranicą od posiadacza rachunku (§ 17), jest dozwolone;
- d) kredytowanie z tytułu inkasa nadesłanego z zagranicy weksłu lub czeku jest dozwolone, o ile uprawnienie to wynika z adnotacji umieszczonej na wekslu lub czeku zgodnie z § 11 ust. (1); w braku takiej adnotacji zakredytowanie rachunku z powyższego tytułu jest dopuszczalne wyłącznie za zezwoleniem;
- e) w granicach znajdującego się na rachunku pokrycia są dozwolone wypłaty na rzecz osób, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, oraz przelewy na inne rachunki zagraniczne wolne, prowadzone w tej samej lub innej instytucji;
- f) kupno dewiz na ciężar rachunku wymaga zezwolenia Komisji Dewizowej.

§ 16. Wpłaty na rzecz cudzoziemców nie odpowiadające przepisom § 15 mogą być przez banki dewizowe przyjmowane wyłącznie na rachunki zagraniczne zablokowane, z których wszelka dyspozycja wymaga zezwolenia, chyba że na warunkach określonych przez Komisję Dewizową jest dozwolone przyjęcie ich na rachunek zagraniczny specjalny.

§ 17. (1) Sprzedaż zagranicę wypłat na Polskę w jakiegokolwiek bądź formie jest dozwolona tylko Bankowi Polskiemu i za jego zgodą bankom dewizowym.

(2) Przez pojęcie sprzedaży zagranicę wypłaty na Polskę rozumie się zarówno efektywną wypłatę w złotych z polecenia cudzoziemca, jak i wszelkie postawienie sumy pieniężnej w walucie polskiej do dyspozycji cudzoziemca w zamian za otrzymaną od niego do dyspozycji

zagranicą równowartość w walucie zagranicznej.

§ 18. Zapłata w walucie polskiej długu osobie trzeciej z polecenia wierzyciela — cudzoziemca jest bez zezwolenia zabroniona. Zakaz ten nie dotyczy wypłat z polecenia cudzoziemców z ich rachunków, prowadzonych na zasadzie § 15.

VI. Obowiązek zaofiarowania należności zagranicznych.

§ 19. (1) Eksporterzy są obowiązani zaofiarować do skupu Bankowi Polskiemu lub bankowi dewizowemu bezzwłocznie po otrzymaniu całkowitą należność, przypadającą im za sprzedane zagranicę towary bądź zaliczkę otrzymaną na poczet tej należności, podług kursu odnośnej dewizy w dniu wypłaty lub wykazać się otrzymaniem tej należności z rachunku zagranicznego wolnego.

(2) Eksporterzy są obowiązani — na żądanie — do składania Bankowi Polskiemu sprawozdań, które powinny obejmować rodzaj i cenę jednostkową towarów, sprzedanych przez eksporterów zagranicę, sumy należności zagranicznych za te towary oraz stwierdzenie, kiedy i jakiemu bankowi dewizowemu rzeczony należności zostały lub zostaną zaofiarowane do skupu.

(3) Bankowi Polskiemu służy prawo rewidowania ksiąg eksporterów celem stwierdzenia, czy eksporterzy wywiązali się z obowiązków, ustanowionych w paragrafie niniejszym.

§ 20. Przepis § 19 ust. (1) odnosi się w równej mierze do należności, przypadających za sprzedane lub zastawione zagranicą wszelkie papiery procentowe i dywidendowe oraz za kupony od tych papierów.

§ 21. Uzyskane od cudzoziemców kredyty oraz udzielona poręka za spłatę takich kredy-

tów podlegają zgłoszeniu w Banku Polskim w terminie dni 7 od dnia uzyskania kredytu lub udzielenia poręki.

VII. Wykonanie rozporządzenia i nadzór nad wykonaniem.

§ 22. Nadzór nad wykonaniem przepisów rozporządzenia niniejszego sprawują wyznaczone przez Ministra Skarbu władze, urzędy i instytucje. W stosunku do banków i agentów dewizowych nadzór sprawuje Bank Polski — niezależnie od powierzenia nadzoru innym władzom, bankom i instytucjom.

§ 23. Przedsiębiorstwa bankowe są obowiązane stosować się do instrukcji, wydawanych w ramach rozporządzenia niniejszego przez Komisję Dewizową i Bank Polski. Przedsiębiorstwa te są obowiązane na każde żądanie Komisji Dewizowej, Banku Polskiego oraz władz, urzędów i instytucji, przewidzianych w § 22, dostarczyć wszelkich danych, wyjaśnień i wykazów, odnoszących się do transakcyj zagranicznymi środkami płatniczymi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą.

§ 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1936 r. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 26 kwietnia 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 250) oraz § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1936 r. o obowiązku zgłoszenia i zaofiarowania do skupu należności za sprzedane zagranicę towary (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 296).

Minister Skarbu:

(—) E. Kwiatkowski.

Z A R Z A D Z E N I A.

44.

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 21 sierpnia 1936 r.

o uchyleniu rozporządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 27 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą za pośrednictwem poczty.

Na mocy art. 18 ustawy z dnia 3 czerwca 1934 r. o pocście, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządzam co następuje:

§ 1. Uchyla się rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 27 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą za

pośrednictwem poczty (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 8, poz. 15).

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) E. Kaliński.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z wyjątkiem postanowień zawartych w § 110 przepisów, których wejście w życie będzie oznaczone w czasie późniejszym, osobnym zarządzeniem Ministra Poczty i Telegrafów.

§ 3. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia tracą moc obowiązującą:

1) § 9, § 10 ust. 1 oraz § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 7 marca 1932 r. o agencjach pocztowych i pocztowo-telegraficznych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 4, poz. 42);

2) §§ 83, 84, 164, 165, 166, 167, 168, 186, 181, 188 i 189 przepisów o zarządzie nieruchomościami użytkowymi na cele poczty, telegrafu i telefonu (III. B.3.), wprowadzonych w życie zarządzeniem Ministra Poczty i Telegrafów z dn. 21 marca 1932 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 7, poz. 67);

3) § 25 przepisów rachunkowo-kasowych dla urzędów pocztowych (X.R.I.) wprowadzonych w życie zarządzeniem Ministra Poczty i Te-

legrafów z dnia 22 września 1932 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 20, poz. 152);

4) przepisy o gospodarce materiałowej w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (IX.G.I.) wprowadzone w życie zarządzeniem Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 5 sierpnia 1933 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19, poz. 78);

5) rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 12 lutego 1935 r. o umundurowaniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, oraz niższych funkcjonariuszów, zatrudnionych w Ministerstwie Poczty i Telegrafów (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 4, poz. 3);

6) zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 12 lutego 1935 r. o umundurowaniu kontraktowych pracowników państwowych przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 4, poz. 4).

Podsekretarz Stanu.

Za Ministra Poczty i Telegrafów:

(—) T. Argasiński,

45.

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW

z dnia 25 sierpnia 1936 r.

o wprowadzeniu w życie przepisów o gospodarce materiałowej w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

§ 1. Wprowadza się w życie przepisy o gospodarce materiałowej w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Tele-

fon”, objęte tomem 1, działu IX (IX.G.I.) urzędowego zbioru przepisów służbowych *).

*) Załącznik zostanie rozesłany urzędom i agencjom oddzielnie.

46.

INSTRUKCJA

w sprawie wykonywania przez urzędy pocztowe przepisów o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie krajowymi i zagranicznymi środkami płatniczymi.

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Bez zaświadczeń Banku Polskiego, stwierdzających udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową zabronione jest wysyłanie zagranicę:

1) krajowych i zagranicznych środków płatniczych;

2) krajowych i zagranicznych papierów procentowych, papierów dywidendowych oraz kuponów od takich papierów;

3) książeczek oszczędnościowych bez względu na to, czy są krajowe, czy zagraniczne.

§ 2. Wysyłanie zagranicę złota w postaci monet, zarówno stanowiących w jakimkolwiek kraju ustawowy środek płatniczy, jak i niemających nigdzie ustawowego obiegu, tudzież w postaci sztab, odlewów i przedmiotów, nieposiadających znamion gotowego do użytku wyrobu oraz w stanie nieprzerobionym we wszelkiej postaci, wymaga zezwolenia Komisji Dewizowej.

§ 3. Środkami płatniczymi, podlegającymi zakazowi wywozu niezależnie od waluty (krajowa lub zagraniczna), na którą opiewają, są:

1) pieniądze (monety, banknoty oraz wszelkie znaki pieniężne papierowe);

2) weksle i czekki;

3) asygnaty kasowe, akredytywy, polecenia wypłaty i przekazy; są to zlecenia wypłaty pieniężnej osobie określonej lub okazicielowi, wystawione przez banki w operacjach bankowych (akredytywy), firmy handlowe w operacjach handlowych (przekazy) lub osoby prywatne (zlecenie wypłaty, asygnaty kasowe lub kwity kasowe). Środki te są wystawiane przeważnie na zwykłym papierze firmowym, a nie na blankietach (jak np. weksle i czekki).

§ 4. Urzędy pocztowe przyjmują do wysłania zagranicę krajowe i zagraniczne środki płatnicze, papiery procentowe i dywidendowe, kupony od takich papierów, książeczki oszczędnościowe (§ 1) w nadawanych w stanie otwartym listach poleconych oraz listach i paczkach z podaną wartością na podstawie zaświadczeń Banku Polskiego, stwierdzających udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową. Złoto można przysyłać w nadawanych w stanie otwartym listach poleconych oraz w paczkach z podaną wartością za zezwoleniem Komisji Dewizowej.

§ 5. Banki dewizowe mogą bez specjalnego zezwolenia wysyłać pocztą zagranicę zagraniczne środki płatnicze, a w ramach generalnych lub specjalnych zezwoleń Komisji Dewizowej także krajowe środki płatnicze, papiery procentowe i dywidendowe, kupony od takich papierów oraz książeczki oszczędnościowe — bez obowiązku okazywania zawartości takich przesyłek przy nadawaniu ich na pocztę.

Przesyłki pocztowe tego rodzaju muszą być nadawane na pocztę przez banki dewizowe za pomocą oddzielnej książki nadawczej, przy czym w rubryce „uwaga” powinna być podana dokładna zawartość przesyłki.

II. Wysyłanie zagranicę środków płatniczych, walorów, książeczek oszczędnościowych i złota.

§ 6. Listy polecane oraz listy i paczki z podaną wartością z przeznaczeniem zagranicę, nadawane w stanie otwartym, sprawdza przyjmujący urzędnik, zwracając uwagę, czy nie zawierają środków płatniczych, walorów i t. p., objętych ograniczeniami dewizowymi. Przy wysyłaniu ich zagranicę urzędnik powinien odebrać od nadawcy zaświadczenie Banku Polskiego (a przy wysłaniu złota — zezwolenie Komisji Dewizowej) i stwierdzić:

1) czy zezwolenie ma ważność;

2) czy nadawca wysyła środki płatnicze, walory i t. p. wyszczególnione w zaświadczeniu;

3) czy wysyłana kwota pieniężna lub wartość nie przekracza kwoty lub wartości określonej w zaświadczeniu Banku Polskiego.

Przesyłek pocztowych (listów poleconych oraz listów i paczek z podaną wartością), nieodpowiadających wymienionym warunkom nie wolno przyjmować. Jeżeli stwierdzona zawartość okaże się mniejszą, aniżeli opiewa zaświadczenie, przesyłkę należy przyjąć.

Po dokonaniu wymienionych czynności urzędnik, na dowód przeprowadzonej kontroli, umieszcza na przyjętej przesyłce klauzulę wzgl. nalepkę „kontrola dewizowa przeprowadzona” i umieszcza swój podpis oraz odcisk datownika. Adnotacje te należy umieścić w ten sposób, aby nie szkodziły jasności adresu.

Czynności związane z opakowaniem i zamknięciem przesyłek wykonuje nadawca w nieprzerwanej obecności urzędnika przyjmującego przesyłkę.

Na zaświadczeniu Banku Polskiego notuje urzędnik znamiona przesyłki, określając jej rodzaj (list polecony, list lub paczka z podaną wartością) i umieszcza swój podpis oraz odcisk datownika, a następnie zwraca zaświadczenie Bankowi Polskiemu.

Czynności kontroli dewizowej urzędnika przyjmującego przesyłkę nie mogą w niczem naruszać tajemnicy korespondencji.

§ 7. Na zasadzie udzielonego zezwolenia Komisji Dewizowej urzędy pocztowe mają przyjmować w stanie zamkniętym:

1) listy polecane oraz listy i paczki z podaną wartością, nadawane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych w urzędach pocztowych Nr. 5 i Nr. 7 w Warszawie oraz listy polecane nadawane w Urzędzie Telekomunikacyjnym w Warszawie;

2) paczki wartościowe z kartami do gry, o ile:

- a) do dokumentów przewozowych dołączona jest deklaracja wywozowa na wywóz zagranicę kart do gry, zaopatrzona przez skarbowy organ nadzorujący w zaświadczenie, stwierdzające ilość i rodzaj nałożonych zabezpieczeń;
- b) paczka wartościowa zabezpieczona jest w sposób podany w owym zaświadczeniu;
- c) na stronie adresowej paczki umieszczona jest adnotacja: „paczka z kartami do gry — kontrola dewizowa przeprowadzona”, pod którą umieszczony będzie podpis nadzorującego organu skarbowego i odcisk pieczęci urzędowej. Jeżeliby rodzaj opakowania nie pozwalał na umieszczenie powyższej adnotacji oraz pieczęci urzędowej na samej paczce, adnotacja i pieczęć urzędowa będą umieszczone na deklaracji wywozowej;

3) listy polecane oraz listy i paczki z podaną wartością, zawierające obligacje pożyczek konwersyjnych z 1924 i 1926 r. oraz walory za zapadłe kupony, nadawane przez Urząd Długów Państwa w urzędzie pocztowym Warszawa 13;

4) listy polecane oraz listy wartościowe Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego, adresowane do Konsulatu Generalnego w Opolu na skrytkę pocztową Nr. 162 Katowice;

5) listy polecane nadawane przez:

- a) Komendę Straży Granicznej w u. p. Warszawa 30;
- b) Mazowiecki Inspektorat Okręgowy Straży Granicznej w u. p. Ciechanów;
- c) Pomorski Inspektorat Okręgowy Straży Granicznej w u. p. Bydgoszcz 1;
- d) Inspektorat Straży Granicznej w u. p. Tczew 1;
- e) Inspektorat Straży Granicznej w u. p. Gdynia 1;
- f) Wielkopolski Inspektorat Okręgowy Straży Granicznej w u. p. Poznań 1;
- g) Śląski Inspektorat Okręgowy Straży Granicznej w u. p. Katowice 1;
- h) Zachodnio - Małopolski Inspektorat Okręgowy Straży Granicznej w u. p. Kraków 1;
- i) Wschodnio - Małopolski Inspektorat

Okręgowy Straży Granicznej w u. p. Lwów 1;
pod adresem Ekspozytury Inspektoratu Cel w Gdańsku.

6*)
7*)

Wymienione przesyłki pocztowe, posiadające odpowiednie napisy lub pieczęcie powinny być nadawane zapomocą specjalnej książki nadawczej i zaopatrywane na stronie adresowej klauzulą wzgl. nalepką „Wolna od kontroli dewizowej”. Klauzula ta nie dotyczy paczek wartościowych z kartami do gry.

§ 8. Generalne zezwolenie Komisji Dewizowej posiadają:

1) Polskie Towarzystwo Handlu Kompensacyjnego (Zahan) na wysyłanie zagranicę za pośrednictwem u. p. Warszawa 1 i 2 — zleceń wypłat ze swoich kont rozrachunkowych (clearingowych), jakie posiada w bankach lub w instytucjach rozrachunkowych zagranicą;

2) Towarzystwo „United States Lines w Warszawie” na wysyłanie za pośrednictwem u. p. Warszawa 30 — banknotów dolarowych do: Łotwy, Estonji, Jugosławii, Węgier i W. M. Gdańska;

3*)
4*)

III. Przekazywanie sum pieniężnych zagranicę.

§ 9. Przekazywanie sum pieniężnych zagranicę przekazami pocztowymi, bez względu na walutę, na jaką opiewają, wymaga zaświadczenia Banku Polskiego, stwierdzającego udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową.

§ 10. Urzędnik przyjmujący przekaz sprawdza, czy zaświadczenie Banku Polskiego jest ważne i czy suma przekazowa jest zgodną ze sumą określoną w zaświadczeniu, notuje w rubryce „Uwaga” księgi przyjętych przekazów znamiona zaświadczenia, poczem postępuje zgodnie z postanowieniami § 6 ustęp przedostatni.

§ 11. W razie nieprzedstawienia przez stronę zaświadczenia Banku Polskiego, urzędnik odmawia przyjęcia przekazu.

§ 12. Na zasadzie generalnego upoważnienia Komisji Dewizowej wolno przekazywać bez zaświadczeń Banku Polskiego:

*) Wolne miejsca służą do ew. uzupełnień.

1) polskim urzędem stacyjnym na rzecz nadawców lub osób trzecich, zamieszkałych na obszarze W. M. Gdańska, kwoty zaliczone z tytułu pobrań kolejowych za przesyłki ekspresowe i towarowe, wysyłane koleją do Polski ze stacji, położonych na obszarze W. M. Gdańska;

2) Dyrekcjom Okręgów Poczt i Telegrafów, należności obcych Zarządów pocztowych z tytułu odszkodowań za zaginione, ograbione lub uszkodzone przesyłki pocztowe z zagranicy do Polski;

3) urzędem pocztowym, zapomocą przekazów rozrachunkowych, kwoty z tytułu wpłat prenumeratorów i sprzedawców czasopism i wydawnictw oraz za ogłoszenia do polskiego urzędu pocztowego Gdańsk 1;

4*)

5*)

IV. Częściowe wykorzystywanie zaświadczeń Banku Polskiego oraz zezwolenia na wielokrotne przekazywanie lub przysyłanie należności zagranicę.

§ 13. Posiadacz zaświadczenia Banku Polskiego nie musi przysyłać zagranicę środków płatniczych lub walorów jednorazowo, t. zn. w wysokości, na jaką opiewa zaświadczenie, lecz może zaświadczenie to częściowo wykorzystywać. W tym przypadku na **przedniej** stronie zaświadczenia notuje urząd każdorazowo wysokość przesyłanej kwoty, umieszczając odcisk datownika i podpis urzędnika, a zaświadczenie zwraca klientowi. Zwrot zaświadczenia do Banku Polskiego skutecznia urząd pocztowy dopiero po całkowitem jego wykorzystaniu. Jeżeli zezwolenie jest czasowo ograniczone, **powinno być wykorzystane w terminie na jaki opiewa.**

§ 14. Na wielokrotne przekazywanie lub przysyłanie zagranicę należności z tytułu okresowych świadczeń — wydaje Komisja Dewizowa „zezwolenie okresowe” na specjalnych formularzach Nr. 456.

Zezwolenia takie są udzielane na okresy nie dłuższe niż 9 miesięcy.

*) Wolne miejsca służą do ew. uzupełnień.

W zezwoleniach okresowych oznacza Komisja Dewizowa kwotę nieprzekraczającą pewnej równowartości złotych, jaką posiadacz może przekazać miesięcznie. Po przyjęciu dozwolonej przez Komisję Dewizową kwoty, należy na odwrotnej stronie zezwolenia okresowego wypełnić przeznaczoną na ten cel rubrykę oraz umieścić odcisk datownika i podpis urzędnika.

Zezwolenia okresowe powinny być zwracane Komisji Dewizowej lub Bankowi Polskiemu, jeżeli ten ostatni jest wystawcą, dopiero po całkowitem ich wykorzystaniu, t. j. po wykonaniu ostatniego okresowego przekazu, objętego zezwoleniem.

V. Weksle i czeki.

§ 15. Weksle i czeki, wysyłane zagranicę na zasadzie generalnych lub specjalnych zezwoleń Komisji Dewizowej, muszą być przed wystaniem zaopatrzone przez Bank Polski lub banki dewizowe jedną z następujących adnotacji:

- 1) „zezwolono na wysłanie zagranicę i przekazanie równowartości zagranicę w terminie Nr. rej. . . .”;
- 2) „zezwolono na wysłanie zagranicę i zapisanie równowartości po wpływie na rachunek zagraniczny wolny. Nr. rej. . . .”

w wypadkach, gdy w myśl konkretnej decyzji Komisji Dewizowej lub banku dewizowego, zobowiązanie z weksłu lub czeku, na którego wysłanie zezwolono, ma być pokryte przez przekazanie pieniędzy zagranicę lub wpłatę na rachunek zagraniczny wolny;

- 3) „zezwolono na wysłanie zagranicę i przekazanie po wpływie w drodze rozrachunku Nr. rej. . . .”;

w wypadkach, gdy zapłata następuje do krajów, z którymi obrót pieniężny uregulowany jest specjalnymi przepisami;

- 4) „zezwolono na wysłanie zagranicę i zapisanie po wpływie na rachunek gdański. Nr. rej. . . .”;

w wypadkach, gdy zapłata następuje do W. M. Gdańska;

- 5) „zezwolono na wysłanie zagranicę Nr. rej. . . .”;

we wszystkich innych wypadkach, w których przekazanie, wpłata na rachunek zagraniczny

wolny lub pokrycie w drodze rozrachunku będzie wymagało dodatkowego zezwolenia.

§ 16. Pod przewidzianymi adnotacjami Oddziały Banku Polskiego lub banki dewizowe umieszczają swoje stemple firmowe.

§ 17. Przepisy (§ 15) o adnotacjach nie dotyczą:

- 1) czeków płatnych zagranicą;
- 2) weksli, akceptowanych przez cudzoziemców i płatnych zagranicą;
- 3) weksli trasowanych (trat) wystawionych przez osobę zamieszkałą w Polsce na cudzoziemca i przez tego jeszcze nie akceptowanych;
- 4) weksli i czeków zwracanych zagranicą, które były nadesłane do kraju w celu zainkasowania.

VI. Wysyłanie zagranicą losów Polskiej Państwowej Loterii Klasowej.

§ 18. Wysyłanie losów zagranicą może się odbywać na podstawie zezwoleń, wydawanych przez Generalną Dyрекcję Loterii Państwowej.

§ 19. Kolektor wysyłający losy zagranicą składa Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej w dwu egzemplarzach dokładnie wypełniony i podpisany wniosek o wydanie zezwolenia na wysyłkę pocztą losów, określonych co do ilości, numerów i kraju przeznaczenia.

Jeden egzemplarz tego wniosku po wydaniu na nim pisemnego zezwolenia zwraca Generalna Dyrekcja Loterii Państwowej kolektorowi, celem przedłożenia właściwemu urzędowi przy wysyłaniu losów zagranicą, drugi zaś egzemplarz pozostaje w Generalnej Dyrekcji.

Zezwolenia są wydawane dla urzędów pocztowych wymienionych przez kolektorów we wnioskach i są ważne tylko dla tychże urzędów pocztowych.

§ 20. Urzędy pocztowe, przyjmując przesyłki z losami sprawdzają je co do ilości losów, wymienionych we wniosku i kraju przeznaczenia wskazanego we wniosku, poczem odsyłają zezwolenie wraz z wnioskiem po umieszczeniu na niem adnotacji o przyjęciu przesyłki, Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej w Warszawie, ul. Długa 50.

§ 21. Przekazywanie wygranych, jakie padną na losy wysłane legalnie zagranicą jest

dopuszczalne za zezwoleniem Komisji Dewizowej.

VII. Polisy ubezpieczeniowe na towary eksportowane z Polski.

§ 22. Polisy ubezpieczeniowe na towary eksportowane z Polski przyjmują urzędy pocztowe do wysłania zagranicą bez zezwoleń Komisji Dewizowej.

VIII. Rachunki cudzoziemców.

§ 23. Cudzoziemcy mogą posiadać rachunki tylko w bankach dewizowych oraz za zezwoleniem w innych instytucjach. Rachunki cudzoziemców noszą nazwę rachunków zagranicznych i mogą być:

- 1) wolne;
- 2) zablokowane;
- 3) inne o specjalnym charakterze na warunkach określonych przez Komisję Dewizową (specjalne).

§ 24. Obroty na zagranicznych rachunkach wolnych mogą się odbywać tylko zgodnie z postanowieniami § 15 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r. *)

§ 25. Wpłaty na rzecz cudzoziemców nie odpowiadające przepisom § 15 cytowanego wyżej rozporządzenia Ministra Skarbu, mogą być przez banki dewizowe przyjmowane wyłącznie na rachunki zagraniczne zablokowane, z których wszelka dyspozycja wymaga zezwolenia.

IX. Wpłaty i wypłaty w ruchu oszczędnościowym i czekowym P. K. O.

§ 26. Urzędy pocztowe winny traktować książeczki oszczędnościowe P. K. O. cudzoziemców identycznie do książeczek oszczędnościowych osób, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju, w związku z czym operacje (przyjmowanie wpłat i dokonywanie wypłat) na książeczkach wkładkowych cudzoziemców (t. j. osób, mających siedzibę lub miejsce zamieszkania zagranicą), mogą być dokonywane w kraju bez ograniczeń na ogólnych zasadach obowiązujących w obrocie oszczędnościowym P. K. O.

§ 27. Wpłaty na konta czekowe, których właściciele mają siedzibę lub miejsce zamieszkania zagranicą lub na obszarze W. M. Gdańska można przyjmować bez ograniczenia kwoty.

*) Przedruk w Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 19 z 1936 r.

Zaświadczenia Banku Polskiego lub banków dewizowych, składane przez strony, dokonywane wpłaty na konta czekowe P. K. O. cudzoziemców, urzędy pocztowe dołączają do blankietów nadawczych i przesyłają je z dziennymi wykazami wpłat do właściwych oddziałów P. K. O.

P. K. O., po zaksięgowaniu wpłaty, zwraca zaświadczenie odnośnemu bankowi z odpowiednią adnotacją.

§ 28. W urzędzie pocztowym Gdańsk 1 dozwolone są wypłaty na ogólnych zasadach z książeczek oszczędnościowych P. K. O. dla posiadaczy tych książeczek, zamieszkałych stale na obszarze W. M. Gdańska w granicach kwot, wpłaconych w urzędzie pocztowym Gdańsk 1.

O ile natomiast na książeczki oszczędnościowe osób, stale zamieszkałych na obszarze W. M. Gdańska, dokonane zostały wpłaty w kraju, wówczas w granicach tych kwot mogą być uskuteczniane wypłaty w u. p. Gdańsk 1 tylko zgodnie z postanowieniami § 6 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24.VII. 1936 r. o obrocie pieniężnym z zagranicą oraz o obrocie zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi *).

W wypadkach, gdy u. p. Gdańsk 1 miałby wątpliwości co do miejsca dokonania wpłat, np. w wypadku zamiany książeczki zapisanej na nową i t. p., winien przed dokonaniem wypłaty porozumieć się z Wydziałem Wkładów Oszczędnościowych P. K. O. w Warszawie.

W u. p. Gdańsk 1 nie mogą być dokonywane wypłaty z książeczek oszczędnościowych P. K. O. osobom, przebywającym na obszarze W. M. Gdańska czasowo.

Przyjmowanie wpłat na książeczki oszczędnościowe, jak również i na konta czekowe w wymienionym urzędzie pocztowym nie podlega ograniczeniom.

Przekazy czekowe, odpowiadające postanowieniom § 6-go rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24.VII. 1936 r. *), a kierowane przez P. K. O. do wypłaty do Urzędu Pocztowego Gdańsk 1, winny być przez tenże urząd wpłacane bez zastrzeżeń.

§ 29. Agencje pocztowe na polskich okrętach pasażerskich mogą przyjmować od pasażerów jedynie wpłaty na książeczki oszczędnościowe; wypłaty z książeczek pasażerów nie są dozwolone. Natomiast dozwolone jest bez

ograniczenia przyjmowane przez te Agencje wpłaty i dokonywanie wypłat z książeczek oszczędnościowych Pocztowej Kasy Oszczędności posiadanych przez załogę okrętu.

Wpłaty na konta czekowe na tych okrętach mogą być przyjmowane przez Agencje pocztowe bez ograniczenia kwoty.

X. Obrót z W. M. Gdańskiem.

A. Rachunki gdańskie („Daki” — konta).

§ 30. Banki dewizowe oraz na podstawie indywidualnych zezwoleń Komisji Dewizowej — również inne instytucje kredytowe mogą prowadzić specjalne rachunki złotowe pod nazwą „rachunków gdańskich” („Daki” — konta) dla osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na obszarze W. M. Gdańska.

§ 31. Na dobro tych rachunków mogą być przyjmowane wpłaty w złotych bez ograniczenia; wpłacający powinien jedynie złożyć bankowi dewizowemu pisemne oświadczenie, stwierdzające ogólnie tytuł zobowiązania, np. „należność za towary”, „zapłata odsetek” i t. p.

Przy wpłatach na konta czekowe P. K. O. właścicieli gdańskich, które zamienione zostały na t. zw. „konta gdańskie” tytuł wpłaty powinien być podany na dowodzie wpisu.

§ 32. Wszelkie należności, przypadające osobom zamieszkałym na obszarze W. M. Gdańska od osób zamieszkałych w Polsce, mogą być regulowane jedynie drogą wpłaty należności na „rachunki gdańskie”.

§ 33. Z osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na obszarze W. M. Gdańska, rachunki zagraniczne wolne utrzymywać mogą w Polsce jedynie banki gdańskie.

§ 34. W granicach znajdującego się na „rachunkach gdańskich” pokrycia dozwolone są bez ograniczenia wypłaty i przelewy na rzecz osób, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, oraz przelewy na inne „rachunki gdańskie” prowadzone w tej samej lub innej instytucji.

§ 35. Kwoty zainkasowane w Polsce z tytułu przesyłek pocztowych za pobraniem, jak również z tytułu zleceń pocztowych, nadanych w p. u. p. Gdańsk 1, zgodnie z postanowieniami wyżej wymienionymi mogą być przekazy-

*) Przedruk Dz. Urz. M., P. i T. Nr. 19 z 1936 r.

wane tylko do banków dewizowych na t. zw. „rachunki gdańskie“.

§ 36. Na przesyłce pobraniowej, na wykazie zleceń i zleceniu inkasowem nadawca lub zleceniodawca wskazuje dany bank dewizowy z dopisaniem klauzuli „rachunek gdański“ — do wpisu na dobro NN.

Jako adresata przekazu pobraniowego lub zleceń należy oznaczyć bank dewizowy z dopisaniem wyżej wymienionej klauzuli.

§ 37. Przekazywanie kwot pobraniowych lub zleceń na konta czekowe w P. K. O. jest dozwolone bez ograniczenia.

B. Weksle i чеki.

§ 38. Wysyłanie weksli i czeków do W. M. Gdańska odbywa się w ramach postanowień rozdziału V.

§ 39. Banki dewizowe lub oddziały Banku Polskiego, udzielające zezwoleń na wysyłkę do Gdańska weksli i czeków płatnych w kraju, czynią to analogicznie, jak przy przyjmowaniu wpłat na „rachunki gdańskie“, t. j. odbierają od wysyłającego jedynie pisemne oświadczenie co do tytułu, z jakiego weksel lub czek jest wysłany. Tego rodzaju weksle i чеki otrzymują adnotację, przewidzianą w § 15 lit. d) i mogą być po wpływie zapisane jedynie na „rachunki gdańskie“, nawet, gdyby je z Gdańska nadesłał do inkasa bank gdański, posiadający w Polsce rachunek zagraniczny wolny (§ 33).

C. Walory.

§ 40. Przywóz wszelkiego rodzaju walorów i kuponów z W. M. Gdańska do Polski wymaga zezwolenia w/g ogólnych norm.

XI. Przywóz z zagranicy.

§ 41. Przywóz z zagranicy w przesyłkach pocztowych:

- 1) złota w postaci określonej w § 2 niniejszej instrukcji;
- 2) papierów procentowych, papierów dywidendowych oraz kuponów od tych papierów i to zarówno zagranicznych, jak i krajowych

wymaga zezwolenia Komisji Dewizowej lub zaświadczenia Banku Polskiego, stwierdzającego udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową.

§ 42. Przesyłki pocztowe, nadchodzące z zagranicy, a zawierające złoto lub inne walory (§ 41), mogą być wydane adresatom jedynie po przedstawieniu zezwolenia Komisji Dewizowej lub zaświadczenia Banku Polskiego.

Rewizję przeprowadzają organa celne w urzędach pocztowo-celnych na ogólnych zasadach, dotyczących przywozu z zagranicy. W razie stwierdzenia w przesyłce zawartości złota, urząd pocztowo-celny, aż do czasu przedstawienia przez adresata zezwolenia Komisji Dewizowej (zaświadczenia Banku Polskiego), oddaje przesyłkę (złoto) do depozytu najbliższego Oddziału Banku Polskiego za potwierdzeniem odbioru.

Po przedstawieniu zezwolenia Komisji Dewizowej (zaświadczenia Banku Polskiego) urząd pocztowo-celny podejmuje przesyłkę z depozytu Banku Polskiego i po załatwieniu formalności przez organa celne zarządza jej doręczenie adresatowi.

Jeżeli w siedzibie urzędu pocztowo-celnego nie ma Oddziału Banku Polskiego, przesyłkę taką należy skierować jako służbową do najbliższego Oddziału Banku Polskiego za zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

§ 43. Przesyłki listowe oraz listy wartościowe wzbudzające podejrzenie, że zawierają złoto lub inne walory (§ 41) powinny ambulanse, a w razie nadejścia takich przesyłek bez kontroli celnej do miejsc przeznaczenia, także urzędy oddawcze kierować do rewizji celnej do właściwych urzędów pocztowo-celnych.

XII. Wykonywanie przepisów o ograniczeniach dewizowych przez organa celne w ruchu pocztowym.

A. W odniesieniu do przywozu z zagranicy.

§ 44. Przy rewizji celnej zagranicznych przesyłek pocztowych, zarówno paczek, jak i przesyłek listowych, — dokonywanej w urzędach pocztowo-celnych na ogólnej zasadzie, funkcjonariusze celni obowiązani są zwracać pilną uwagę na to, czy wśród przedmiotów, znajdujących się w przesyłkach, nie są zapakowane papiery wartościowe, złoto lub inne walory, objęte ograniczeniami dewizowymi.

§ 45. Gdyby w przesyłce zostały ujawnione papiery wartościowe, złoto lub inne walory objęte ograniczeniami dewizowymi, nie wymienione w dokumentach przewozowych i deklaracjach celnych, a zapakowane w sposób wskazujący na zamiar nadawcy ukrycia ich od rewizji, funkcjonariusze celni sporządzają protokół (karny w 2 egzemplarzach, podając w nim wszystkie okoliczności, towarzyszące wykryciu przestępstwa, który to protokół podpisują również uczestniczący w rewizji funkcjonariusze pocztowi; jeden egzemplarz protokołu wraz

z doniesieniem przesyła się w ciągu 24 godzin do prokuratora właściwego sądu okręgowego, papiery zaś wartościowe, złoto lub inne walory, stanowiące przedmiot przestępstwa, zatrzymuje się jako depozyt rzeczowy, złożony do dyspozycji władz sądowych.

§ 46. Przy braku znamion chęci ukrycia papierów wartościowych, walorów względnie złota, z przesyłką postępuje się tak, jak i z każdą inną przesyłką, zawierającą towary podlegające ograniczeniom przywozowym, to znaczy żąda się od odbiorcy za pośrednictwem urzędu pocztowo - celnego dostarczenia zezwolenia Komisji Dewizowej lub zaświadczenia Banku Polskiego, stwierdzającego udzielenie zezwolenia przez Komisję Dewizową.

B. W odniesieniu do wywozu zagranicę.

§ 47. Kontrola dewizowa paczek wartościowych, przeprowadzana przez urzędy pocztowe, nie wyklucza kontroli celnej paczek wartościowych, nadawanych do wywozu w urzędach pocztowo-celnych.

§ 48. Przy nadawaniu przez strony do wywozu w urzędach pocztowo-celnych paczek zwykłych oddziały celne poddają je odprawie wywozowej na ogólnej zasadzie, pilnując jednak, by wśród innych przedmiotów nie były wysyłane środki płatnicze, złoto lub inne walory, objęte ograniczeniami dewizowymi i w razie ujawnienia stosują postanowienia działu XIII Instrukcji Ministra Skarbu z dnia 8 sierpnia 1936 r.

§ 49. Ze względu na to, że paczki zwykłe, niepodlegające należnościom celnym i ograniczeniom wywozowym, mogą być nadawane do wywozu w urzędach pocztowych poza urzędami pocztowo-celnymi, urzędy celne, znajdujące się w siedzibie pocztowych urzędów wymiany, winny wzmocnić kontrolę nad temi przesyłkami, rewidując je wrywkowo i w każdym razie rewidując te z nich, które wzbudzają najmniejsze nawet podejrzenie, iż zawierają objęte ograniczeniami środki płatnicze, inne walory lub złoto.

§ 50. Paczki wartościowe, nadawane do wywozu poza siedzibą urzędów pocztowo-celnych, a zaopatrzone na stronie adresowej w adnotację nadawczego urzędu pocztowego „Kontrola Dewizowa Przeprowadzona“ (podpis urzędnika i odcisk datownika), mogą być poddawane kontroli pod względem celnym przez urzędy celne, znajdujące się w siedzibie pocztowych urzędów wymiany.

C. W odniesieniu do ruchu pocztowego polsko-gdańskiego.

§ 51. Paczki pocztowe, wywożone zagranicę przez polską pocztę via Tczew i Gdańsk 3, a poddawane kontroli celnej w Tczewie, podlegają równoczesnemu badaniu przez Urząd Celny w Tczewie pod względem dewizowym. W tym wypadku urząd celny kieruje się wymienionymi na wstępie przepisami oraz wskazówkami w rozdziale XII lit. B niniejszej instrukcji.

§ 52. Wykonywanie kontroli dewizowej w ruchu pocztowym polsko-gdańskim i to zarówno w obrocie z urzędami pocztowymi gdańskimi, jak i w obrocie z polską pocztą w Gdańsku należy do obowiązku kontroli skarbowej w Tczewie, sprawującej kontrolę akcyzowo-monopolową.

XIII. Postanowienia końcowe.

§ 53. Postanowienia niniejszej instrukcji z wyjątkiem odchyłeń podanych w dziale X „Obrót z W. M. Gdańskiem“ stosuje się do obszaru W. M. Gdańska analogicznie jak do terytorjum zagranicznego.

§ 54. Wszelkie zakazy i ograniczenia zawarte w instrukcji niniejszej nie mają zastosowania do Banku Polskiego i jego Oddziałów.

§ 55. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą:

- a) Przepisy wykonawcze w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą za pośrednictwem poczty z 27.IV. 1936 r. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 8, poz. 16);
- b) Zarządzenie z dnia 20 maja 1936 r. w sprawie wykonywania przepisów o ograniczeniach dewizowych przez organa celne w ruchu pocztowym (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 12, poz. 27);
- c) Okólnik z dnia 20 maja 1936 r. w sprawie przekazywania przez urzędy stacyjne do W. M. Gdańska kwot, pochodzących z tytułu pobrania kolejowego od przesyłek ekspresowych i towarowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 12);
- d) Okólnik z dnia 9 czerwca 1936 r. Nr. PZ 320 w sprawie przyjmowania w stanie zamkniętym listów poleconych oraz listów i paczek z podaną wartością, nadawanych przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 13);

- e) Okólnik z dnia 22 czerwca 1936 r. Nr. PZ 530 w sprawie wznowienia ruchu pobraniowego z p. u. p. Gdańsk 1 do Polski (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 14);
- f) Okólnik z dnia 23 czerwca 1936 r. Nr. PZ 320 w sprawie wpłat na konta czekowe wierzycieli zagranicznych w P. K. O. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 14);
- g) Zarządzenie z dnia 20 lipca 1936 r. Nr. PZ 320 w sprawie wpłat i wypłat w ruchu oszczędnościowym i czekowym w związku z ograniczeniami dewizowymi (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 16, poz. 36);
- h) Okólnik z dnia 17 lipca 1936 r.

- Nr. PZ 320 w sprawie weksli trasowanych i polis ubezpieczeniowych na towary eksportowane z Polski (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 16);
- i) Okólnik z dnia 20 lipca 1936 r. Nr. PZ 530 w sprawie przekazywania kwot pobraniowych i zleceń w obrocie z p. u. p. Gdańsk 1 na konta czekowe w P. K. O. (Dz. U. M. P. i T. Nr. 16);
- j) Okólnik z dnia 10 lipca 1936 r. Nr. PZ 320 w sprawie wysyłania zagranicę losów Polskiej Państwowej Loterii Klasowej.
Nr. PZ 320 z dnia 21 sierpnia 1936 r.

KOMISJA DEWIZOWA

Załącznik do instrukcji z dnia 21 sierpnia 1936 r. Nr PZ320.

C

Warszawa, dn.....1936 r.

Zezwolenie okresowe Nr.....

Ważne do dnia..... 193 r.
(słownie)

Na podstawie.....

Komisja Dewizowa zezwala p..... na przekazywanie zagranicę p.....
(podać adres)
kwoty nieprzekraczającej równowartości zł.....
(słownie zł.....)
miesięcznie.

KOMISJA DEWIZOWA

(Strona odwrotna)

1) W dniu..... 193 r. wysłano przekazano osobie wskazanej w powyższym zezwoleniu równowartość zł.....
słownie..... na miesiąc..... 193 r

Pieczęć firmowa banku dewizowego i podpisy lub pieczęć urzędu pocztowego

2) i t. d.

3) i t. d.

9) i t. d.

OKÓLNIKI

LISTA

przedsiębiorstw bankowych uprawnionych do handlu zagranicznymi środkami płatniczymi, na podstawie art. 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (przedruk w Dz. U. M. P. i T. Nr. 8 z 21 kwietnia 1936 r.).

- 1) Bank Gospodarstwa Krajowego,
- 2) Państwowy Bank Rolny,
- 3) Poczta Kasa Oszczędności,
- 4) Bank Dyskontowy Warszawski,
- 5) Bank Francusko-Polski,
- 6) Bank Handlowy w Warszawie,
- 7) Bank Towarzystw Spółdzielczych,
- 8) Bank Zachodni,
- 9) Powszechny Bank Kredytowy,
- 10) Powszechny Bank Związkowy,
- 11) Bank Cukrownictwa,
- 12) Bank Związku Spółek Zarobkowych,
- 13) Łódzki Bank Depozytowy,
- 14) Dom Bankowy D. M. Szeroszewski,
- 15) Bank Poznańskiego Ziemstwa Kredytowego,
- 16) Deutsche Bank u. Discontogesellschaft,
- 17) Dresdner Bank,
- 18) Śląski Zakład Kredytowy,
- 19) Dom Bankowy A. Holzer w Krakowie,
- 20) Bank Polska Kasa Opieki, Sp. Akc.,
- 21) Bank Amerykański w Polsce, Sp. Akc.,
- 22) Międzynarodowy Bank Handlowy, Sp. Akc.,
- 23) Danziger Privat - Actien - Bank (Gdański Prywatny Bank Akcyjny, Sp. Akc.) Oddział położony w Polsce,
- 24) Wileński Prywatny Bank Handlowy,
- 25) Bank Spółek Niemieckich w Polsce,
- 26) Spółdzielczy Bank Przemysłowców Łódzkich z ogr. odp. w Łodzi,
- 27) Poznański Bank dla Handlu i Przemysłu Sp. Akc. w Poznaniu (Bank für Handel und Gewerbe — Poznań),
- 28) Ziemiński Bank Hipoteczny, Sp. Akc. we Lwowie,
- 29) Akcyjny Bank Hipoteczny we Lwowie,
- 30) Dom Bankowy Bracia Taub w Łodzi,
- 31) Dom Bankowy Hieronim Schiff Spadkobiercy w Łodzi,
- 32) Dom Bankowy Najda, Bracia Winter i Weiss w Łodzi,
- 33) Dom Bankowy T. Bunimowicz w Wilnie,
- 34) Dom Bankowy Dr. Józef Kugiel i S-ka, Sp. komandyt. w Gdyni,
- 35) Dom Bankowy Józef Skowronek i S-ka, Sp. komandytowa w Warszawie,
- 36) Bank Kwilecki, Potocki i Sp. Akc. w Poznaniu,
- 37) Komunalny Bank Kredytowy w Poznaniu,
- 38) Polski Bank Komunalny, Sp. Akc. w Warszawie,
- 39) Bank Spółdzielczy z ogr. odp. „Landesgenossenschaftsbank“ w Poznaniu,
- 40) Komunalna Kasa Oszczędności m. Gdyni w Gdyni,
- 41) Komunalna Kasa Oszczędności m. Cieszyna w Cieszynie,
- 42) Komunalna Kasa Oszczędności powiatu lublinieckiego w Lublińcu,
- 43) Miejska Komunalna Kasa Oszczędności we Lwowie.

Jednocześnie uchyla się listy przedsiębiorstw bankowych ogłoszone w Dz. U. M. P. i T. Nr. 8 z 27.IV. 1936, Nr. 11 z 13.V. 1936, Nr. 12 z 28.V. 1936, Nr. 13 z 16.VI. 1936, Nr. 18 z 13.VIII. 1936.

Nr. PZ 320 z dnia 21 sierpnia 1936 r.

Wprowadzenie nowej tabeli przeliczeń dla międzynarodowego obrotu przekazowego.

Wprowadza się nową tabelę przeliczeń dla międzynarodowego obrotu przekazowego, którą należy posługiwać się przy przeliczaniu kwot przekazów zagranicznych od dnia 10 września 1936 r.

Nr. PZ 501 z dnia 2 sierpnia 1936 r.

Zawieszenie ruchu paczkowego do Hiszpanji i kolonij hiszpańskich.

W związku z zawieszeniem przez Zarząd Poczty Hiszpanji ruchu paczkowego wstrzymuje się aż do odwołania przyjmowanie i tranzyt paczek przeznaczonych do Hiszpanji, Wysp Kanaryjskich, Maroka (część hiszpańska) oraz Gwinei hiszpańskiej.

Nr. PZ 210 z dnia 22 sierpnia 1936 r.

Zmiany w połączeniach pocztowo - kolejowych.

1. Na okres od 13 czerwca do 30 września 1936 r. na odcinku Porzecze k/Grodna — Druksieniki przemianowano konwoje kolejowe w pociągach Nr. 1629 i 1620 na konwoje pocztowe.

2. Od dnia 12 sierpnia r. b. uruchomiono konwoj kolejowy Kalisz — Łódź Kal. w poc. Nr. 520 (Kalisz odj. 6.05 — Łódź Kal. przyj. 8.29).

Nr. PK. 12/221-36 z dnia 14 sierpnia 1936 r.

Zmiany w połączeniach pocztowych na traktach.

Połączenia nowouruchomione:

u. p. Sulmierzyce k/Odolanowa — u. p. Krotoszyn (1.8.36);

ag. p. Święty Stanisław (dawniej Święty Józef) — u. p. Ottynja (16.8.36);

ag. p. Orońsko — u. p. Radom 2 (1.9.36);

ag. p. Matków — ag. p. Wysocko Wyżne — ag. p. Borynia (1.9.36);

u. p. Drohiczyn n/B. — u. p. Siemiatycze (1.9.36);

ag. p. Kack Wielki — st. kol. Kack Wielki (1.9.36).

Połączenia zwinięte:

ag. p. Sulmierzyce k/Odolanowa — u. p. Odolanów (1.8.36);

ag. p. Święty Stanisław — st. kol. Chlebiczyn Słobódka Leśna (16.8.36);

ag. p. Orońsko — Kowale Stępczno (1.9.36);

ag. p. Matków — ag. p. Smorze (1.9.36);

u. p. Drohiczyn n/B. — st. kol. Siemiatycze.

Przesyłki dla ag. Matków należy kierować do amb. Sambor — Sianki 377, natomiast dla Drohiczyzna n/B. do względnie jak dla Siemiatycz.

Sprostować spis urzędów oraz podręczniki i plany okręgu poczty.

Nr. PK. 42/64-36 z dnia 18 sierpnia 1936 r.

Uzupełnienie zarządzenia o kolejności połączeń na zamówione rozmowy międzymiastowe w ruchu krajowym.

Zarządzenie z dnia 29 maja 1935 r. Nr. TE 2002 (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 14, poz. 42) uzupełnia się następująco:

W punkcie 4 ust. 2 do wyrazów „poszczególmi Ministrowie” dodaje się wyrazy: „i Prezes Najwyższej Izby Kontroli Państwa”.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr. TE 2002 z dnia 25 sierpnia 1936 r.

Paczki z przeznaczeniem do Jugosławji.

Jugosłowiański Zarząd Pocztowy zaleca, aby nadawcy paczek przesyłali adresatom faktury w osobnych listach, informujących ich o wysłaniu paczki. Faktura ta, którą adresat przedstawia władzom celnym do sprawdzenia, daje adresatom korzyści, ponieważ służy za podstawę przy ściąganiu podatku ogólnego i luksusowego. Faktura powinna być podpisana przez nadawcę paczki. Faktury nadchodzące wraz z paczkami nie wchodzi w rachubę przy obliczaniu wymienionych podatków.

Nr. PZ 420 z dnia 25 sierpnia 1936 r.

LEGITYMACJE UNIEWAŻNIONE

Unieważnia się następujące legitymacje służbowe:

L p.	Nazwisko i imię	Tytuł służbowy	Nr legitym.	Data wystawienia	Wystawione przez Dyr. Okr. Poczty i Tel.
1.	Wądołowska Danuta	żona agent.	495	7. V. 1936 r.	Warszawa
2.	Szandrowska Janina	asyst.	11981	23. V. 1836 r.	„
3.	Chorzewski Jerzy	kontr. K. Oddz.	13184	29. V. 1936 r.	„
4.	Chorzewska Urszula	żona K. Oddz.	„	„	„
5.	Kołodziej Stanisław	kontr. woźny	3773	15. VI. 1936 r.	„
6.	Lubowska Zofja	em. st. asyst.	297	3. VII. 1936 r.	„
7.	Adamkiewicz Stanisław	nadzorca	3419	7. VII. 1936 r.	„
8.	Kellerówna Teofila	asystent	9337	25. VII. 1936 r.	„
9.	Pyt Józef	poczt.	6474	25. VII. 1936 r.	„
10.	Lenczar Anna	żona poczt.	13819	20. III. 1936 r.	Lwów
11.	Mierzwa Maciej	kontroler	2454	27. III. 1936 r.	Kraków

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Wydawnictwo „Zasady Pisowni Polskiej”.

Członkowie Komitetu Ortograficznego Polskiej Akademii Umiejętności dr. St. Jodłowski i prof. dr. W. Taszycki wydali „Zasady pisowni polskiej i interpunkcji” ze słownikiem ortograficznym.

Wydawnictwo to, zawierające 180 str., zamawiać można w Zakładzie Narodowym im. Ossolińskich we Lwowie. Cena — 80 gr.

Ogłoszenie.

Niniejszym podaję do wiadomości urzędom i agencjom pocztowym oraz pracownikom państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta Telegraf i Telefon”, że posiadam jeszcze niewielką ilość Albumów wzorów pocztowych, znaczków

opłaty wycofanych z obiegu od 1930 r. w cenie 2 zł 60 gr za egzemplarz wraz z przesyłką pocztową.

Album ten jest niezbędny w każdym urzędzie i agencji pocztowej, a zwłaszcza pracownikom, zatrudnionym w oddziałach nadawczych listowych i ekspedycjach pocztowych.

Zamówienia kierować proszę pod adresem wydawcy.

Jednocześnie proszę urzędy i agencje pocztowe, które dotychczas nie uiszczyły należności za otrzymane egzemplarze wspomnianego Albumu, aby należność wpłaciły niezwłocznie na konto P. K. O. Nr. 45.068. A. Osiński, asystent u. p. Dąbrowa Górnicza.

Do nin. numeru dołączony jest wykaz 16 książeczek wkładek P. K. O., z których wypłaty są wzbronione za okres 1.7.36 — 23.8.36.

Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZTY I TELEGRAFÓW
Warszawa, Warecka Nr 16, II p., pokój Nr 102, tel. 555-20, wewn. 216.

PRENUMERATA WYNOŚI:

kwartalna 3 zł.

półroczna 6 zł.

roczna 12 zł.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr. tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Wpłaty za Dz. Urz. M. P. i T. należy skutecznie zapomocą przekazów rozrachunkowych.

